

flere gange, uden at tingenes tilstand i øvrigt er blevet ændret en tøddel.

Forslagsstillerne finder det aldeles utilfredsstillende, at selv langvarige fængselsstraffe udmålt af domstolene i den grad kan udhules ved administrativt fastsatte regler om udgang, ferie, foredragsturne og besøg.

De mange udgange og besøg gør det helt umuligt for fængselspersonalet at kontrollere, om der f.eks. indsmugles narkotika og mobiltelefoner, som slet ikke skal findes i danske fængsler. Dette uvæsen kan nedbringes ved at foretage en betydelig opstramning i administrationen af reglerne for udgang og besøg. Det vil tillige frigøre personale til hyppigere ransagninger efter narkotika.

Forslagsstillerne er i den forbindelse opmærksomme på, at der kan være visse tekniske og sundhedsmæssige indvendinger mod de kendte muligheder for gennem røntgenstråling og ultralydsskanning at afsløre narko i legemets hulrum. Derimod har kriminalforsorgens konsulent selv i et svar til Retsudvalget af 26. november 1995, alm. del – bilag 227, peget på muligheden for, at indsatte hensættes i enerum – den såkaldte »pottetvagt« – som bedst anvendelige metode, hvor der foreligger konkret mistanke om indsmugling i legemet af narkotika.

Ad 3-5

Forslagsstillerne ser med megen alvor på, at det er lykkedes et stort antal afsonere at flygte fra bl.a. statsfængslet i Vridsløse. Forslagsstillerne tilkendegav derfor i forbindelse med finanslovforhandlingerne, at der burde afsættes flere midler til forbedrede bygninger, teknisk sikring og elektronisk overvågning m.v.

Partierne bag finansloven har været enige om i 1996 at afsætte midler til bedre sikring m.v., men dette er efter forslagsstillerne opfattelse ikke fuldt tilstrækkeligt.

Forslagsstillerne er tilfredse med, at det er lykkedes at afsætte midler til forbedret uddannelse af fængselspersonalet, men ønsker, at efteruddannelse på alle niveauer bliver udbygget i de kommende år.

Der henvises specielt til »Rapport vedrørende evaluering af AUF-strukturændringen i danske fængsler og arresthuse«, Retsudvalget alm. del – bilag 403 (1995-96).

Ad 6-10

Gentagne fangeflugter og kriminalitet begået under afsoning har efterladt det indtryk, at det ikke kan betale sig at holde sig kriminalitetsfri og overholde de disciplinære forskrifter under afsoningen. Forslags-

stillerne finder, at dette i alt for høj grad er medvirkende til de voldelige episoder i fængslerne og de ofte i dagspressen beskrevne kaotiske forhold i fængslerne, ligesom forslagsstillerne har hæftet sig ved henvendelserne til Retsudvalget fra Dansk Fængselsforbund og enkeltmedlemmer af forbundet.

Forslagsstillerne finder det mere naturligt, at det er hovedreglen, at enhver form for overtrædelse af disciplinære forskrifter, ikke mindst udeblivelse efter udgang og flugt, samt kriminalitet begået under afsoning i fængslet eller under udgang og undvigelse, udløser en mærkbar sanktion.

Særligt ad 6

Straffelovens § 83, stk. 1, omhandler strafforhøjelse på grund af kriminalitet begået under afsoning. Forslagsstillerne finder, at bestemmelsen slet ikke er tidsvarende. Bestemmelsen nævner kun voldsforbrydelser m.v. samt brandstiftelse. Tyveri, narkohandel samt overtrædelse af lov om euforiserende stoffer er slet ikke omtalt. Bestemmelsen bør ændres, således at enhver kriminalitet begået under afsoning, herunder blot besiddelsen af mindre kvantum narkotika – herunder hash – kan medføre strafforhøjelse.

Forslagsstillerne finder i øvrigt, at anklagemyndigheden bør være langt mindre tilbageholdende med at rejse tiltale for forhold begået under afsoning. Det bør ganske enkelt ikke på grund af »rabortordninger« kunne betale sig at begå nogen form for kriminalitet under afsoning. Der bør derfor som udgangspunkt altid rejses tiltale med påstand om tillægsstraf.

Særligt ad 8

Forslagsstillerne finder, at den omstændighed, at strafafsonere undviger, skaber en formodning om, at de pågældende under undvigelsen har ernæret sig ved kriminalitet. Denne mistanke bør udgøre et særligt retsgrundlag for varetægtsfængsling for at give politiet mulighed for nøje at undersøge den undvegenes færden under undvigelsen.

Særligt ad 9 og 10

Prøveløsladelsesreglerne indeholder efter straffelovens formulering ingen automatik. Tværtimod forudsætter prøveløsladelse, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, og skal betinges af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbart forhold.

Forslagsstillerne finder det, som straffeloven er formuleret, mere naturligt, at prøveløsladestidspunktet udskydes, hvis den pågældende under afso-